

Clementis. ii. quo tempore erat scisma in eccl^aesi qn^d Henric^r ipator duocavit et regrei gavit concilium generale non vocatis papa nec cardinalibus qd erat discordes. Et qd ibi ordinatum fuit valuit et fuit fuit in eccl^a non obstante absentia pape et cardinalium. Itz notandum est qd aliqui in sede applica et tenet pacem iuste suis tribus reguauerunt sine scismate quo^r nomia sunt hec Iohannes. c. Jo. xvii. Silvester. ii. Damasus et Victor. ii. Item notandum est qd Leo papa. iii. dubitatis ne ei electio eet bona renunciauit papa tui. t. Cardinales videtes eius bonitatez reelegerint ipm. Et idem primitus Honorius. ii. natione bononi. Scismata supradicta fideliter extracta sunt a supradictis chronicis que patent omnibus volentib; eas audiare.

Finit.

Incipit tractatus

eiusdem Joh. Hermon de unitate ecclesiastica

A **U**nitas ecclesiastice tractatoribus vni ex zelatoribus eiusdem pacis viam felicitatem inuenire. Et si alligatum corpori vinculis occupationum teneat ne pugnare ad sacrum Concilium. Missis deo auspice celebrandum nubilomin. vbi dei sic dic apostolus non est alligatum. Propterea decreuit spissus promptus et pacis auidissimus. vbi aliquod dei litterulis insertum quaque suz spargere qd infirma neq; ire caro. Non quidem ad determinandum absit hec temeritas. sed ad examinandum. et dandum sapientibus occasione. et offerendum in tabernaculo dei cum hominibus id quod extalento qd scientie commissum est.

Vnitatis qd ppe ecclesiastica. ad unum certum episcopatuum stantibus terminis in quo est ecclesia. Anno domini. Dccccc. xxv. Januarij non est retardanda ppe allegationes quasdam ex iuribus positivis sumptibus contra celebrationem concilij generalis. aut viam cessionis. ut qd concilium non potest celebrari sine auctoritate pape. Ex spoliatus annio oia debet restituiri. Ex recusandi sunt tanq; iniicii qui subtraterunt se ab obedientia. Et allegari potest iustus metus. Ex papenemo dice repeat, cur ita facili. pserit si non sit expesse errans contra articulos fidei. c. a nemine valeat indicari et nemini sit subiectus. nec possit effici scismaticus. Ex piculosum est pastori deserere gregem suum cedendo. Rursus qd qui liber fecit debitum suum ppe ecclesiastica unione.

nec est in culpa. Denique qd inquirendum est de iusticia vere ppe. sine cui cognitio non potest habi qui errauerit penitere. et si qua sunt similia. Non enim igit aduersus ista considerationes. qd generales quo explicatio specialis sufficiet studiosis ista reuelare.

Consideratio prima

Unitas ecclesie generalis sic impedit. **v**ita est p divisiones filiorum suorum tandem membrorum putrescentium et contra deum peccatum non per naturam iuxta vobis propheciam diuiserunt in nos et deum. Sic per unionem oppositorum scilicet per reconciliationem cuiuslibet ad deum corrigendo prauos mores humiliando se et orando rursum debet hec unitas impetrari. Alioquin manente causa scismatis qualis de sua cessatione poterit spes haberi nisi tamen in pura gratia domini nostri Iesu Christi qui immoritatis et ingratitudinis ferre solet magna nubilomin coadiutores ei esse nos optet. nunc principue quoniam paxis inimicis seuier acriter quanto reditur pacem per pinque appeti immittere quoniam si poterit validissimum ad continuationem scismatis impediret divisiones scilicet inter eos qui persecuturi sunt unitatem ministerio superbie cupiditatis aut inuidie.

Consideratio secunda

contra primam allegationem.

Unitas ecclesie generalis sic manet ad ipsum sponsum suum. Nam caput ecclesie ipsius in quantum omnis unus est apostolus. Et si non habet vicarium. dum s. mortuus est corporaliter vel civiliter. vel quod non est probabilitate expectandum quod unquam sibi vel successoribus suis obedientia praestet a christianis. nunc ecclesia taliter divisa non est naturali iure. cui nullum obviatur in positivum rite intellectum. pte ad procurandum sibi vice carium unum et certum. semet pgregare ad concilium generale. repentinus eam. et habens solum auxilium dñi cardinalium. scilicet adiutorio et auxilio cuiusque principis vel alterius christiani. Non enim habet corporis ecclesie mysticum a christo perfectissime stabilitum. minor ius et robur ad procurandum sue unitatis quam corporis aliud civile mysticum vel naturale verum. Nec non est de immediato ac immutabili iure diviso vel naturali. quod ecclesia seno possit pgregare et vivere et sine pape. aut sine aliquo particulari statu vel collegio. ubi in casu cadere potest mors vel error.

Consideratio tercia

l 3

Veritas eccie ad vnu certu vicariu*z*
xpi qdammō accidetalis atz mu
tabilē n̄ d̄z ipediri mūne vel differri pte cō
tētoz duoz de papatu aut fautoz suoz si
qrat sic manere p allegatōes iuriū positivo
ru. et iustificatōes varias, et p̄qōnes q̄ sunt
spoliati et q̄ dñt an oia restitui vel aliude.
Sz videf expediēs. q̄ ea q̄ retro sūt obliui
scētes. Isti de cōcilio. iāteriora sic apls loq
tur se extēdat. vt iuxta narratōz ab Aug cō
mēoratā pl̄ q̄raf quō libabif ecclia ab hac
scismat̄ fouea pfudissima. q̄s q̄lit et a q̄b̄ i
ea est plapsa.

Consideratio. viii. cōtra

Veritas eccie ad vnu certu xpi vica
riū sic amāda ē. vt p sua adeptione
possintrōabilit̄ pl̄ma mala singulariū p
sonaz dimitti n̄c vel in postez sine pena
Et qdā t̄g singularia iura pnt differri. sic
q̄ fiat celsatio voluntaria de eis. vñlet coacta
p auctiē zilij. Hoc nimirū dictat nature lex
vt ps q̄libet p suo toto saluādo se det et ex
ponat. Q si q̄s cōtēdētiū iustificare se uo
iuste secū agi cōtenderit dicat ei tu te tuaq
oia debes eccie tu q̄ pastorē te noias. cōtū
cūq̄ sis inoccē. debes p ea vel saluāda vel
vniēda vel n̄ gñif scādalizāda pat̄ ee po
nere vitā. p̄priā. q̄sto maḡ. q̄libet dignitatē
qrēdo q̄ sūt iesu xpi et h̄ n̄ fm dictamē. p̄pri
um vel carnale s̄p̄ publicū et icorruptū spūa
le. put̄ cōciliū qd̄ vñq̄ sapiēst iudicabit.
Nec p̄s us h̄ agēdo defes gregem. sed pa
sces vñies et manere diceberis.

Consideratio. Quinta

Veritas eccie ad vnu xpi vicariū nō
bz ncce q̄ nūc p̄curet suādo tm̄os
lñales aut ceremoniales iuriū positivoz
aut p̄cessuū ordinarioz i euocatōb̄ accu
sationib̄ dilationib̄ aut silib̄. h̄ sumarie
et de bōa grossaḡ eq̄tate p̄t pcedere cōciliū
istō generale. In q̄ residebit sufficiens au
ctoritas iudiciale vñedi epikēya. i. interprā
di oia iura positia et ad finē celeriorē et salu
briore hñde vñiōis eadez adaptādi aut si
op̄ fuerit relinqndi. Qd̄ ei p ecclastica pa
ce et salute istitutū ē si rite et n̄ tirānical malis
gnitate fuerit institutū n̄ d̄z eaz militare
ne p̄tā data videat cōtōnib̄ hñanis in de
structioz eccie si ī ei edificatoz. Auctas vñ
doctrinalit vñedi epikēya. residet pncipalit
apd p̄itos i theologia. q̄ ē architectoria re
spectu aliaz. Et pñter apd p̄itos i scia iurz

canonici et ciuilis. put̄ ex pncipijs iuris di
uini et naturalis hñt accipe fundamenta

Consideratio. vi. cōtra q̄rtā allegationē.

Veritas eccie ad vnu certu xpi vicari
um videf p cōciliū nūc celebrāduz
sic p̄curanda q̄ pmo def securitas
tā p pncipes q̄s p alios q̄scūq̄. p̄duob̄ cō
tendētib̄ si voluerit p̄gere pcedēdo ad im
plendū iuramēta sua atq̄ vota. Q si nolue
rint cōfidere qrat̄ ab eis cessio p̄pcuratorcs
lūmos. Q si vñq̄ cōpserint pcedaf p̄tē
ptis ambob̄ cōtēdētib̄ ad electiōz vñp̄
cōem assensū toti. q̄silij roborat̄is et appro
bat̄ illō qd̄ due de collegia dñor̄ cardina
liū aut eoq̄ ps maior et santoz cōstituerint
aut fecerint. Q si voluerint aliqui pertina
citer adherere alteri contendētib̄ nec in
seq̄ sñiam cōciliū qd̄ n̄ ē levit p̄sumēdū vñ
rint i p̄i de salute sua q̄r cōciliū istō et seq̄cs
ei se apud deū et homies a scismatis impu
tatione liberauerint

Consideratio. vii. cōtra tertīā allegationē

Veritas eccie ad vnu certu xpi vicari
um sic p̄uilegiata et scā ē. vt eā since
ro zelo qrētes nullo mō debeat re
putari a cōtēdētib̄ sui aduersarij. hñ amicissi
mi i cōpo vñ cessionē ipoq̄ voluntariā qrūt
vel eis nolētib̄ cedere petūt deiectionē q̄
tinus vt spūs eoz saluus fiat nec ecclia diu
tius p̄turbet. Agūt q̄ppe tam rez ipsoz cō
tendētib̄ q̄ id qd̄ q̄libet christian⁹ agere
debet. Immo iussionē dei hñt in tā despā
to et inueterato m̄ris cōis morbo. Hec est
radix inuolāda et sufficiēs pie necessitatē
et necessarie pietatis in q̄christianissimus
rex francoz vere inoccētissim⁹ nec q̄rens q̄
sua sunt nec quēpiam odio habēs funda
uit hactenus omnē agibilis yarifatē lauda
bilē circa pacis reductionē. sicut littera sua
patens indicat. cui⁹ initū est post salutatō
nē. Pax ecclastica tē. Preclarā itaq̄ attu
lit excusationē. Licero in philippic⁹. dū in
constas in amicicia cesaris et varius fuisse
culparet. cui⁹ est hec sñia. q̄r hñba nō habeo
Cesarē ait nunq̄ dilexi. nisi p q̄sto diligē
re vñsus est rempublicā. Dū ergo mutauit
amorē ad eandē rempublicā factus tirān⁹.
q̄ p̄seq̄nter aduersus eū amicicia cōmutauit

Consideratio. viii. cōtra tertīā allegatoz

Veritas eccie ad vnu certu christi vi
cariū nō debet impeditre ppter rei
stitutionē obedientia et ambobus
contēdētib̄ tanq̄ spoliati sint p̄us faciē

dam. Nam quod iniustus detetur vel propter spoliari sit restituendus est magis ex instone positione iudicaria non pure naturali vel diuina. Propterea tenet i solis casibz exp̄ssis nec in iudicium iuris domini / et naturalis / et boni cois est aliquen obsequanda. Nec non restitutio deficeri exempli gratia hereticis, neque scismatis manifestis. neque furios / et ebrios / in sui principiis neque intrus in papatum. neque petentiibus virorum non despabiliter. aut affinez in gradu prohibito iure domino. neque petenti beneficium quod tenere non potuit. alio iam ex parte ultimo possessore / neque postremo volenti rebus detentis abuti in contumeliam creatoris. aut in ecclesie principiis. aut in hois libi fuitute / aut contra constitutam alicuius / et virtutem. et si quis sunt similia. Nullas autem exceptiones hinc contra pretendit, um quilibet intuiri videre facile est.

Consideratio nona

Dicta contra octauam allegationem. **V**itas ecclesie ad unum certum christi vicarium / videlicet melius procuranda. si neque ante concilium neque in concilio. neque postmodum quodam fieri iustificationes / vel iniustificationes eorum que hinc inde facta sunt. ut de intrusione buius vel illius in papatum. de processibus primo fulminatis in alterutrum. de violatione iuramentorum / et votorum / desubtractione / aut neutralitate / vel libertatis ecclesiarum particularium reductione. De imputacione scismati / vel heresii. de adhäsione reprobada / vel laudanda alterius prius obedientie. De sententiis excoicationis / aut alias penarum.

Cessent quippe talia et iuxta rotes per via celsioris / et practicam / et alias plures omnes / procedentes auferendo / per se suis factos. et iustificando vel ratificando aut et tolerando posterita / putare quod ecclesia patitur / aut plima ad statum quod prius erat an scisma pnis / absque alia discussione reponendo / quidam rursus ambobz contendentes / desufficiēti securitate / et statu per cessationem / si ea pse. vel procuratores ltimos ultro facerent sero voluerint. quod cessio eis per concilium per purgationem oimibus impositorum tamen sufficiens reputetur validura.

Dicta contra septimam et quartam allegationem. **V**itas ecclesie ad unum certum christi vicarium. tanto zelo querenda est. ut ut possit sobria esse. et non temeraria reputatio alicuius christiani / quod sufficiente ad hunc debitum pegerit quanto minorem hanc ipsam auderedz assere iuramento / per ipsum ubi bonum maria multitudine repu-

tat contrarium / hoc non quod aliud est. sed pertinaciter et in corrigibiliitate in erratis persistere. Rursum occurtere potest casus multi in quibus per ademptione pacis publice / aut iuste defensionis / sic vim vi repellendo. Liceret a rite electo in papam subtrahere obedientiam. Liceret in neutralitate manere. Liceret ipsum corporaliter incarcere. Liceret ei administratorem non oem publicam intendere. Liceret per appellationem aut silem remedium sibi resistere. Fieretque sic ei obedientia haec / potius quam contradictionem / vel resistentiam. Liceret permissas suias qualescumque non timere. nec timendas asserere. sed lacerare eas / et in caput suum retorquerre. Liceret perterea accusare eum de scismate / vel heresi. Nam doctrinaliter in locis publicis / per theologos et sapientes. sed secrete in correctione fraternali. cui subiectum tamquam pector in foro pnie. et iuridice coram tota ecclesia / cuius subiectus est. tamquam deuinibilis in deuinibili. Liceret concilium generale eo iusto celebrare. Liceret tandem ipsum ad cessionem copellere / vel renitentem deum cere ab oī honore et gradu. immo virtute punire. **H**ec oīa denique taliter licere potest / sub tali iure domino et naturali. quod aduersus haec vitatem nulla lex vel testis puri hominis cuiuscumque sine noua auctorisatione dei fieri debet. quoniam erroris intollerabilis demandata sit. An vero predicti casus in scismate potest occurserunt / discutendum neque assumimus / cum distinctiones per concilia casuum omitti debere magis estimemus.

Consideratio xi. contra octauam allegationem.

Vitas ecclesie ad unum certum christi vicarium. non requirit ut errantes percuti in dubio probabili circa obedientiam / ut pape penitentem possint. nec enim in statu salutis. nisi si expesse et absolute conscientem erratum suum cum lepe in talibus pniis vel absolutio predicationis sufficiat. Sed nec opteret oīs inculpare de scismate. quod in tanta urbis papalis dubietate / surgente / ex factis dubiis / et varijs certaz / vero pape non poterunt obediam. Sic neque verus papa potuit in scismatis culpam haberi / si pertinaciter fuerit in recusando ea quod pace unius universaliter habebant reducere / ut concilium generale / vel per missitudinem animi ad vias celiōis iurate / et votū completem. Sic et ceteri poterunt multas aduersitates ei / si fuerit hunc zelovniōis hunc / si fuerit ex dubio probabilis ignorantia / dum patet super auditum ecclesiarum exhibuerit se metipos et obedire cognite veritati.

Consideratio duodecima. **V**itas ecclesie ad unum certum christi vivi.

carium sicut inchoanda impetranda est
est p orōnes deuotas / et morē correctionē
sic in ei reformatione a sumo vscō deorsum
p oēm suorum membrorum principalium
vel non principalium iuncturam / debet
cum facta fuerit studiū vehementissimū et
ptinuū adhiberi / ne iusto dei iudicio dete-
rīus qd contingat si p'cessam dī mīaz vñio
nis salutarē recidiuatio pōr fiat. **Qualia**
so in ecclastica policia veniāt reformāda,
poterūt docere tā libri expientie. q̄ multi
plices cartule / iā sup h̄ editē / et relationēs ec-
clesiasticoz in cōcilio fide digne. **Dēnīqz**
si cōtigerit forlītā generale cōciliū retardari
p̄ p̄ncipī vel alioz in diuerf patrīs di-
uisiones / vel aliūde / sic q̄ multi notabiles
vel neq̄ant / vel noluerūt cōparere / nec mit-
tere / sed differre / et dñi cardiales v̄trobīḡ se-
tiāt pbabili p̄iectura. q̄ tales mlti / et magni
de vīragz pte n̄ obediēt sue electiōi / videre
tur expediēs in h̄ casu / q̄ ip̄i cardinales cō-
parētes in p̄cilio inueniēt saltē modū tol-
lēdi p̄petuitatē in h̄ scismate / puidendo q̄
p'cessum amboz p̄tendētū / t̄ si n̄ citi
p̄xib̄ etur. q̄ melius eēt sero / q̄ nūq̄. et h̄
iuxta modū q̄ in alio p̄cilio frācie fuit con-
clusus / vt p̄ suos ambasiatores q̄rere / et pse
q̄ret apōd ambos p̄tendētes / et sua collegia
de nō eligendo. s. quēpiam in casu mortis
hui / et illi / cū ceteris clausulād h̄ oportunis

Bequuntur quartū or consideratiōes ad fulcimentū et declara- tionem p̄missoz. **Consideratio. i.**

Satis eccie ligaf q̄druplicilege / di-
uina. s. vel euangelica/naturali/ca-
nonica / et ciuili. Quaz duas extre-
mas regulare necesse est p̄ p̄ma / fm epikēy
am. i. bonā eq̄itatē. **Hoc itaq̄s extraditioni**
bus earundē legū vltimaz / quinc̄ / quarū
annotationes aliq̄s p̄ min' eruditis / et fa-
tis placet adducere. **Prima annotatio.**

TNon debet reprehensibile iudicari. si fm
varietatē tēpoz statuta q̄nq̄ varianthūa-
na. p̄sertim cū vrgens necessitas vel euīdes
utilitas id exposcit: qm̄ ipse deus ex his q̄
in veteri testamento statuerat nōnulla mu-
tanit in nouo. **Hec Innocētius tertius in**
cōcilio generali et habēt in decretali. **Non**
debet de cōsanguinitate et affinitate in anti-
quis. **Secunda annotatio.**

TQuoniā nulla iuriis sanctio q̄stumq̄s
ppenso digesta cōsilio ad hūane nature va-

rietatem / et machinationes ei inopinabi-
les sufficit / nec ad decisionē lucidā sue nos
doce ambiguitatis attingit. eo p̄ktim q̄ n̄
bil adeo certū clarumq̄s statuī / qn ex cauf
emergentibz / q̄bus iura iā p̄dicta mederi n̄
p̄nt / in dubiū revocet z̄. **Hec Job. tr. in**
phēmio clemētē. **Tertia annotatio.**

Nō p̄nt oēs casus seu iuris articuli legi
bus cōprehēdi. sed cū aliq̄ casu sūia legum
manifesta est. is q̄ iurisdictioni p̄est ad silia
pcedere / atq̄ ins ita dicere debet. **Hec h̄nīt**
in l. non possunt. ff. de legibus.

Quarta annotatio.

Certū est q̄ is cōmittit in legem. q̄ legis
verba cōplectens / cōtra legis nūt volūta-
tem. h̄ bētū in regula iuris. **Certū in vi.**
Cōira facit qui id facit / qd lex phibet. In
fraudē legis facit. q̄ saluīs verb legis sūia
eius circūuenit. **Hec h̄nīt in l. cōira legē**
ff. de legibz. **Quinta annotatio.**

Nullata iuriis rō / aut eq̄ratris benignitas
patit / vt q̄ salubriter p̄ utilitate homī intro-
ducunt / ea nos interpretatione duriore con-
tra ipsorū cōmoda perducamus ad severi-
tatem. **Hec habēt in l. Nulla. ff. de legibz.**
Cum quo concordat regula iuris ea
nonici in vi. **Quod ob gratiā aliciū conce**
ditur non est in eius dispendiū retorquen-
dum. Item ipē leges cupiūt vt iureregān-
tur. Item ait scipio nasica. **Consul dū iuri**
s ordinem sequit / id agit vt cum legibus
sūis romanū corrūat impiū. **Ideo iuriis or**
do est in casu vt scilicet iuriis ordo non ser-
uetur. **Secunda Consideratio**

Veritas eccie ad vñū cerū christi ri-
carū / neq̄t mō p̄curari cōmode / si
ne recursu ad epikēy / seu bonā cq̄
tate. q̄ interpretatur litterā iuriū positiuorū /
fm intentionem legislatorz / radicatā in le-
gibus eternis / ac immutabilibus diuine legē
per quam legum cōdītores iusta decennūt
atq̄ fm dictamen legis naturalis. **T**ic au-
tem p̄cessus antonomatice / et summe iudi-
cādus erit iuridicus / si innītēs legibz / et iuri
bus / et canonibus / p̄prio et vero nomine sic
vocādis. **V**eritas considerationis legi
tūt clarissime in libro expientie / p̄ pruden-
tes / et cōsuspectos / nec pterios / nec male
affectatos. dū considerat materiā presentis
scismatis / cum cōstantibz omnibus / q̄les
nunq̄ vīse sunt cōcurrīsse / in aliq̄ casu lege
positua memorato. **Quid igī mirāndū**
si nō bētūt in eisdem traditionibz positi-

De unitate ecclesiastica

4

uis/modus ad remediandū exp̄ssus / quēs
admodū multi r̄igebant morbi p̄us q̄ le-
ges nūc dicit̄ late essent / q̄bus nō erat exp̄s
se pūsum / et cū leges h̄mōi facte sunt / stat
q̄ nō poterūt infinitati casuū possibiliū / p-
uidere. **S**unt autē ipius iuris diuini et
naturalis regule tales immobiles et eterne
ut exempli gratia.

Principia iuris diuini et naturalis
Obedire oportet magis deo q̄ hoīs
obus dedit de p̄tētē hoībus in e-
dificatōe nō in destructionē ecclie
P̄ibil possum⁹ tra veritātē. Plenitudo
legis atq̄ finis eius est dilectō. Dilectō est
causa vniōnis atq̄ pacis. Dilectō nō que-
rit quesua sunt. Finis om̄is potestatis et
hierarchie ecclesiastice est dilectō pat et vno.
Finis ip̄onit necessitatē his q̄ ad finē sunt
id ē fm̄ exigentia finis cetera dñt moderari.
Necessitas nō habet legē. Felic⁹ necessitas
que ad meliora p̄pellit. Bon⁹ pastor ponit
aīam suā p̄ ouib⁹ suis vniendis et saluādis.
Inimici hoīs domestici ei⁹ i.e. carnales sen-
sus. Spūalis hō om̄ia dñjudicat. Dedit
um virtutis accipiēdū est vt sapiēs indica-
bit. Vm vi licet repellere. Fas est vnicui⁹
q̄ setueri. et rem suā defendere tra vīm ins-
iusta. Qui suo iure vīf nemini facit iniū-
am. Deteriora sunt aniarum q̄ corporalium
vel rerum exteriorum detrimēta. Deposit-
um non est reddendū in depositarij / vīl rei
publice detimentū. Salubr⁹ panis aut
vestis aut gladii ab abusivis subtrahitur
q̄ donetur. Unicuiq̄ mandauit deus de
primo suo. diliges inquit proximū tuū si-
cū teipm̄. Quod pro caritate institutū est.
cōtra caritatē militare nō debet. Si pes tu-
us aut manus et ita de capite scandalisate
proh̄ce abste. Qui eccliam nō audierit sic
sicut ethnicus et publicanus. Toleranda
sunt zizania. ne simul eradicetur et triticum
Comunis error facit ius. Non piurabis.
Reddes altissimo vota tua Omne iuramē-
tū et votū quod sine detimento salutis p̄t
custodiri seruandū est. Cuius est condere
vel doctrinaliter vel iudicialiter eius est simi-
liter interpretari. Intelligētia dictor̄ et cau-
sis assumēda est. dicēdī et similia multa.

Tertia Consideratio.
Vitas eccle ad vnum certū xp̄i vīca-
riū / dū p̄curat p̄ epikēyā / seu bonā
equitatē / nō exigit in sic epikētib⁹ / seu le-
gum positivaz interpretib⁹ / q̄ bēant eviden-

tiam mathematicā / seu demonstratiū / s̄ sat
tis est si certitudinē moralē seu cīnīlē et poli-
ticā attulerint. Considerat q̄ppe bon⁹
epikes circumstātias oēs p̄ticularēs. q̄les n̄
potuit legislator̄ p̄uidere / nec exp̄m̄ere / qui
bus attētis asp̄cit finē q̄ seq̄ue frigo: et la-
lis exp̄ssionis obſuaret / q̄dū videret et hac
obſervatione / lesurā fore ex legib⁹ diuinis
vel eternis / contra intentionē debitā legib⁹
latoꝝ / dicit̄ vel doctrinālīt̄ / vel auctoritatī
ue / q̄ lex scripta sic vel sic / applicāda est seu
deserenda / fm̄ imaginationē ph̄i de regu-
la lesbīa / q̄ erat plumbea et non ferrea. i.e.
p̄ibilis non imutabilis. Constat autem
q̄ de circumstantijs moralib⁹ non p̄t habe-
ri certitudo nisi moralis / fm̄ ph̄i ſuam in
ethicis Exempli grā. Tyrannus p̄sequetur
républicā cautelis dolōf / sic lupus rapaz-
nihilomin⁹ ip̄e teget se vestimentis ouiu⁹.
q̄ sunt tā vība q̄ facta apparente ſcīſſima /
in q̄bus est freq̄nter equocatio / vel ipocris⁹
Ago inquiet iſta p̄ republica / ago p̄ salute
ppli / p̄ q̄b⁹ patus ſū etiā mori / nec dicētib⁹
opositum quōlibet fides detur. Ita metiet
tirānus / et multos ex simplicib⁹ seducet.
Prudentes vero et indices quorū est epis-
keya vīl. legent in opibus suis opositum
fm̄ artez xp̄i. Ex opibus eoz cognoscetis
eos. Vult dicere consideratio / q̄ prudentib⁹
bus ip̄is credeūtū est / etiāſi nescuerint ra-
tiones euidentes / et incalūniables addu-
cere / alioquin periret confestim omnis po-
licia. Deniq̄ apte sunt hoc loco parabolis
ce narrationes de lupo et oue / quam lupus
diuersis fraudib⁹ nunc ostendendo sumi-
litidinem et amiciam / nunc falsam impo-
nendo calūniam / querebat fallere vt vorar-
et. Propter quod monuit christus. At
tendite a falsis prophetis.

Quarta Consideratio.

Vitas eccle ad vnum certū xp̄i chri-
sti vīcarium / nūc per concilium
vīsanum domino concedēte pro-
curanda / debet solidius inniti sententij / et
deliberationib⁹ huiusmodi conciliij / et sa-
piētum in eo venturōū / etiam si nō offe-
rāt rōnes euidentes / q̄ allegatiōib⁹ / vel aſ-
sertionib⁹ / vel excusatōib⁹ / aut iustificatō
ib⁹ / vel p̄tendentū de papatu vel fautor̄
ſuorum. Deducit faciliter consideratio
ex hoc q̄ medium virtutis accipiendum
est vt sapiens iudicabit / et vt spiritualis
qui omnia dñjudicat dicet / non vt carnalis

15

mo qui non sapit que dei sunt/ sibi singit.

Puis, n. dubitauerit, qn plures cæ currere habeant pro omnibz de concilio vt eis fides def/ q laborat ad vnionē dandam qz p alibz pfectibz ad suā pfectiā talez qle occupandā. Amor qppē nimi⁹ ⁊ car nalis ad seipm ⁊ ad suos, nōne fallere solet ⁊ in errores ipios traducere/ et vsq ad imi tatiōz luciferi/ vt adorari velint sic dū/ neqz reputet se subditos eē cuiqz/ sic filii belial/ sine iugo nec sibi posse dici, cur ita fac/ qui nec dei timet, nec hominem reueret/ cū tñ hui liores eē debeat ⁊ ad suuendū pmprio res ex plationis mūere qsto se obligatores eē pspicuit in reddēda rōe/ Postremo tñ h sumope cauēdū ē iudicibz, ne vñ epikye passim ⁊ absqz māifesta rōe fiat/ trāsmutādo lege scptā. Alioqñ tolleret, ptn⁹ a legibz sua stabilitas qbz nutatibz, totā reipub lice disciplinā ītentē eis collabi, ⁊ ex pnti républicā corrue vel turbari nceē ē. In de pting apō romanos ista severitas, et in nece ppxiorz filioz, ne labefaceret optimaz reipublice disciplinam. **F**init.

Quatuor cosiderationes q ad robur pdictoz faciūt, repūtūt postea i oratione Apparuit gratia. 6. **D**

Incipit tractatus eiusdem de statibus ecclesiasticis

Per quā oēs obfquare puenit cūz oibz, tñ marie circa misteriū reli giōis epiane/ mūqz solidi⁹ subsistit, qz si virate ⁊ iusticia tāqz so roribz fulcias. Hā si nō i vna iusticia ⁊ iusta viritate/ reddat vnicuiqz qd suū ē/nōne scis ma, ptn⁹ irrupēt pacē exturbabit. Au dia⁹ idcirco sub brevium pfectationū nūero, qd stat⁹ sumoz pōtificū, qd platorz, qd curatorz qd mēdicatiū possit, qlibz de suo misterio vanc offeret/ ne trāgressio finiū p̄porum/ seu dilatatio nimia/ sepet iusticiam ab osculo felici pacis p̄inde lites, sed asylo assulet introducat.

Sequuntur sex con deratores sup statu sūmi pōtificis. **C**onsid. i.

Sat⁹ papalis istitutus ē a xpō sup naturali⁹ ⁊ imediate, tāqz pmatuz bñs monarchicū ⁊ regale/ in ecclesia hierarchia/ fm quē statu vnicū ⁊ sup mū/ ecclesia militas dī vna sbbxpo, quē statuz

dsqz impugne/ vel diminuere/ vel alicui ec clastico statui pfectari coeqre psumit. si h̄ p tinacit faciat, heretic⁹ ē/ scismatic⁹, ipi⁹ atz sacrileg⁹. **L**adit, n. in heresim toties episse dānatā a pncipio nascenti⁹ eccle vscqz bodie tam p instōnem christi de pncipatu. **P**etri sup alios aplōs, qz p traditōz toti⁹ eccle in sacris eloquijz suis ⁊ generalibus cōclibz

Consideratio Secunda.

Alat⁹ papalis lz non oīno racet seu deficitat p morte pape naturale vel ciuilē/ nec p pñs ecclia definit esse vna nihilomin⁹ eniti debet xpiani sub pena scismatis, qz i h̄ statu pfectuaſ ⁊ pfectuat assidue vnicus ⁊ certus sumus pōtifex. qstuz fieri pōt p loco ⁊ tpe, sic qz nō est licitū scienter i pedire/ q minus sit vnu talis supmus pōtifex in ecclā/ in qz sit ecclesia stice pfectatis plenitudo, ⁊ qz nō sint plures in qz tāqz ecclastici cū regimē definē ēē posset. monarchicū ⁊ in aliā policie spēm/ vt in aristocraticā/ aut tāmocraticaz vertere. quis papatus bas policiaz species non excludat lz assumat/ quēadmodū de sacro dñoy cardinaliū collegio ⁊ de generali concilio videre est.

Consideratio Tertia.

Alat⁹ papalis non eximit papā ale gibz pure dñis qz vel in euāgelijs vel generalibz conciliibz posite sunt. Et ex h̄ seqntre p3, qz papa subijcīlegi illi de correctione fratna. Si peccauerit in te frater tu⁹ tē. Sic qz pfraternalit̄ coripi duz peccat. Etsi tandem nollet audire ecclia quā generale cōcilium repūtāt, dī h̄ sicut ethnicus ⁊ publicanus. Et ita pōt h̄ modo p conciliū vel iudicari vel coerceri vel p qz cōcato haberi. **C**onsideratio viii.

Alat⁹ papalis nō eximit papam a iuribz qz sunt pure de dictamie naturali, quēadmodū sunt pncipia iuris naturalis. Propterea cū lex naturalē dicat qz bonū cōtē tanqz aliqd diuinū pferendum est pfectuali bono. Deducit ex h̄ qz ad bonum toti⁹ ecclie/ quā conciliū generale repūtāt, reducēdū ē bonuz psonale pape sic qz in pjudicium boni cōis/ pfectuali bonū pape seu cōmodū vel stat⁹ retentio vel dilatatio/ pualere nō debet/ cum fm exigen tiā finis cetera debeat moderari. finis autē papar⁹ est utilitas ecclie. **C**onsideratio v.

Alat⁹ papalis/ qz pfectimat papā a legibz pure positivis/ canōicis/ vlcilibz/ sic qz fm eas coerceri puitive

De statibus ecclesiasticis

4

non potest ut p̄cise tales sunt nihilominus papam non debet aut potest leges positivas praeterea p̄ cōciliū generale ad quod sufficient spectat. discernere vel dictare si papa palam querat p̄tatem suā in destructionē ecclesie non in edificationem.

Consideratio sexta

Satus papalis obligat papam tamquam amplius quam maior est in ecclesia subiecto se legibus diuinis naturalibus et canonicis ad utilitatem ecclesie. Propterea cum magis videat oculi quam oculus videt quod non sine gratia discriminatione salutis papa possit deliberationes vel instituta generalium conciliorum stemnere ut non solum coem sed propriam deliberationem extendat in ecclesiastico regimine praesidere. Propterea bene dictum est quod papa non potest generalem statum ecclesie immutare vel tollere.

Sequuntur sex considerationes de statu summi pontificis et dominorum scilicet romane ecclesie cardinalium.

Consideratio Prima.

Status summi pontificis ac sacri collegii dominoz cardinalium sibi collatis fideliter est in ecclesiastica hierarchia sub celesti immediate a christo nec humana institutione seu presumptione potest destitui. Qui statui quod p̄tinaciter derogat descendens est iuxta sacros canones hereticus atque sacrilegus.

Consideratio Secunda.

Status predictus dotatus est vel fons eius datus per debita et honesta sustentatio episcopali sine quo in hac vita misera spiritualia diu non subsistit quod admodum alter status quod cunctus ecclesiasticus inferior seu subditus datus est vel dotandus iuxta sui qualitatem.

Consideratio Tertia.

Status predictus non potest iura sibi conuenientia quod posuit proposito duplex procedere si forte fuerint abusus aliquis personales/oli vel nunc iniuriantur. Alioquin sic argueretur aduersus oem statu nedum ecclesiasticu sicut apostolus quod dissipatus est defendens et pendens quoniam in multis offendimus omnes.

Consideratio Quarta.

Status predictus potuit et per subventiones episcopali et honeste sustentationis prescribere de certo modo vel quod subventionis sicut plati vel curati inferiores respectuibus conventionis facere et subditos in oblationibus

decimis et similibus etiam ubi status predictus aliud datur esset ex patrimonialibus bonis vel aliis quod admodum in prelatis dicimus et curatis.

Consideratio Quinta.

Satus predictus dum recipit et querit subventiones suetas in oblationibus decimis vel annatis et similibus non debet eo ipso de simoniaca prauitate notari nisi forte virtus aliud in executione modo contigerit quod virtus corrigitur non obinde statutus minus destrui culpari vel iuribus alium de debitis defraudari. Sic ab ifirmo moribus tollendus est non subiectu vel corpore destruendus. Oppositu vero p̄tinaciter ipso nens notando generali de simoniaca prauitate totum statum istum temerarius esset nec ferendus.

Consideratio Sexta.

Status predictus per etiam rationabiliter resisteret per viam appellationis aut alias si aduersus predicta voluerit aliquod de facto procedere praeterea per illo statu subiectum se et statu suu debite regulationi secundum ecclesie si forsitan aliquis fuerint in eis reformati et agendo nedum non scandalisant acutie vel peccatum sive merentur tamen defensores iuriu non solu suo personali vel ecclesie particularis romane sive universalis ecclesie et ad voluntatem honestatem tonum reipublice christiane qui existit in suo core membrorum maiorum principaliu.

De statu prelatorum

Consideratio Prima.

Satus plationis episcopalis in ecclesia sic est de primaria et immediata ac supernaturali institutione christi quod naturaliter vel humana solu auctoritate non potuit institui sic potuit status donationis episcopalis regie vel imperialis humilitus et naturaliter ordinari.

Consideratio iiij.

Satus plationis episcopalis in ecclesia quod ad sui collationem primaria fuit immediate a christo datus primis apostolis sic status papalis petro. Licet postmodum talis collatio vel additio fieri potuerit etiam etiam sit in successore ibi per boies sic matthias factus est apostolus per electos vel sorte et successores et petri fuit nec per humana electionem dominorum cardinalium quod modus potuit et potest variari ut infra ponet.

Consideratio iii.

Satus plationis episcopalis habuit in apostolis et in successore ibi etiam vel exercitu sue praeterea sive papa petro et successoribz ei tanquam sive habente vel habentibz plenitudinem fortale episcopalis auctoritatis.

Unum et quod ad talia mihi res plati-

curati subsunt ep̄is/a quibus usus sue potestatis q̄nq̄ limitat vel arceſt. et ſic a papa poſſe fieri circa platos maiores ex certis et rationabilib⁹ cauſis non eſt ambigendum

Consideratio Quarta.

Status ep̄alis nō ita ſubē ſtatū paſſali. q̄ illū poſſit papa annullare. ſicut nec ſtat⁹ papalis poſſet būanit⁹ deſtitui. Huiusmodi idē ſtat⁹ ep̄alis q̄ ad adq̄ſitionē iſti pſone/ et q̄ ad exercitiū ſub eſtrō nabili pape volūtati ad utilitatē ecclie/ ut dictū eſt. Nec aut rōnabilitas videtur atten- denda ſeu regulanda/marie p determinatio- nes oſilioꝝ generaliū/prefertim iā facias de pſenu ſauete ſummoꝝ pontificum

Consideratio Quinta.

Status ep̄alis q̄ ad ſui adq̄ſitionē iſti pſone/ et q̄ ad exercitiū/ non ita ſubē mere volūtati pape/ q̄ p libito poſſit/ ſine iniuria et pctō/circa bmoi adq̄ſitionē et deſtitutōz/ ap̄iatōz et reſtrictōz opari. qm̄ data eſt ei p̄tā dicēte ap̄lo nō ad deſtructō nē ſed edificatōz. Consideratio vi.

Status ep̄alis/bz exſe et xp̄i iſtōne p̄maria. p̄tātē ſociēdi corp⁹ xp̄i et ministrādi ſacra eccliaſtīca oia:ius iſſu per p̄dicādi/ius ſtipēdia t̄palia ſumēdi/ius excōicandi/ius platos mīo:es. ſi cura- toſ iſtituēdi/ius ecclias ſecrādi/ius bñfi ciū eccliaſtīcū/vel ſtipendii t̄pale ſerē- di/vel facere ſerri mīſtrātib⁹ ſub ſe ſpūa- lia/ius indulgētias dādi. Et ita de reliq̄s multis/q̄ ſummo p̄tifici cōpetit ut in fon- te.

Consideratio Septima.

Status ep̄alis/q̄ ad ſui uſu vel exerci- tiū. nō ita ſubē pure volūtati pa- pe. ſic ſtat⁹ p̄uilegiatoꝝ mēdican- tūz vel alioꝝ/ q̄b⁹ cēntiali ordine et hierachī- co ſtatū/pdīcta iura ep̄alia nō cōpetit. P̄tā idcirco papa ſub talib⁹ p̄uilegijs/ et p̄uile- giatis/absq̄ iniuria/vel peccato/ imutatō- nes opari/reſtrīgēdo/vel tollēdo/ non ſic paſſim in prelatis vel curatis.

Consideratio Octaua.

Status ep̄alis/lz eſſe poſſit in aliq̄ ſine plebe/ et ſine uſu vel exercitio hoc fieri non cōuenit. quia vanū et mōſtru- ſum in ecclia ſideret/qm̄ fruſtra eſt p̄tā cui non ſubēt operatō.

Consideratio Nona.

Status ep̄alis ſi nimis artetur in ſu- is iurib⁹ cēntiali/ q̄ ad reſtrictōz uſu vel exercitiū/ paſſim/ cōmunitet p̄ pa-

pam/absq̄ utilitate maiori ecclie ſuie h̄ eſſet in exemptionib⁹ ſubditorū ab eo ſi ue in reſeruatione caſuum in foro peniten- tie/ ſeu in reſtrictō ſtipendioꝝ t̄paliuꝝ ſeu in reſeruatione bñficioꝝ eccliaſtico- rum ſub eo ſeu p inductionē onerosaz p̄uilegiatoꝝ/ aut modis ſimiliꝝ. Ille inq̄ ſta- tus ep̄alis poſſet rōnabilitet deſterre q̄ relā- nedum ad papā et generale conciliū/ quod eſt cōuenientiſiſiū mediū. ſed ad pri- cipes orthodoxos/ implorando iuuamen o- portunum.

Consideratio decima.

Status ep̄alis ſicut nō adq̄ri in ali- quo p ſolū titulū fidei/ vel caritat̄. Ita nō depdiſ per ſolā heretim/ vel p̄ctū mortale/ nō intuētē hūana iſtōne vel diuina reuelatione/ alioq̄ ſtatū ec- clesie hierarchīcū p̄ſuſ ſeet incerti/ cui ſuo uſu vel exercitio/ qđ nō eſt cōueniens dice- re/ de p̄licia a ſup̄mo legiſlatoꝝ cōſtituta.

Consideratio Undecima.

Status ep̄alis ſicut p̄tā diuerſi ipi- bus/ et iſtōnib⁹ modis varijs ad- q̄ri et ſimiliter auferri/ ſic et ſtatū papalis in ca- ſu/ per ordinationes papales. aut p ūciliū generale ſicut et factū eſt aliquando poſte immutari.

Consideratio Duodecima.

Status ep̄alis p̄tā ab aliq̄ ppter ſua- maliciā auferri/ licet renitentē occu- pās. ſic et ſtat⁹ papalis/ ut videt in caſu/ pſeriuim p ūciliū generale poſſet aufer- ri. cū ſtat⁹ papalis dat⁹ ſit eccliaſtice cōita- ti. que in hoc habet quid diuīnum tanq̄ cōmune bonū/ ad quod papalis auctor- tas conſeruandum fuit iſtituta.

Consideratio Tertiadecima.

Status ep̄alis habet rōnabilitet mo- narchā ſup̄muꝝ ſc̄z papā. rōne vni- tatis fidei et ſacrétoꝝ. ſed h̄ nō ita pſpicuꝝ eſt eſſe debere ex iſtitutione xp̄i/ et p utilitate uniuersalitatis ecclie/ respectu dispensationis bonoꝝ t̄paliū/ et iurisdictionū p̄tentio- ſax ſeu coerciuaꝝ/ que diuerſis legib⁹ ſeu decretalib⁹/ aut ſtatutis/ p diuerſitatē loco- rum et tempoꝝ regi debet. ſic et alia mereitē palia/ regalia/ vel impalia. Dic bñ dicū ē q̄ quelibet prouincia in ſenſu ſuo abūdat.

Consideratio Quartadecima.

Status platiōis/ ſi fiat limitatio ſu- uſu in bñficiis ſerēdis/ vel in ex-emptionib⁹/ nō debet rōnabilitet ſequi- dū hoc manifeſte ſit propter ſtudiū littera- rum prefertim ſacred doctrine quod per talia

De statibus ecclesiasticis

4

promouetur / et dum hec patenter sit ad reprehendos abusus notorie puenientes / siue hoc sit ex importunitate dominoꝝ temporalium / vel ex propria pusillanimitate / vel alia quauis corrupta affectione. Sed in his capere medium conueniens / non aliter videtur posse determinari. Et iuxta Aristote lis sententia scilicet ut sapiens iudicabit. Ni hilat videt in hoc sapientiꝝ q̄ generale concilium rite et libere celebratum.

De statu curatorū

Consideratio prima.

Status curatorum succedit statui lxxii. discipulorum christi quo ad legem nouam / et figuratus est in antiqua lege per leuitas. Ac perinde status curatorū est de institutione xp̄i et ap̄lorum suō a principio fundationis ecclie / q̄ institutio per declarationes summorum pontificum / et synodorum tam generalium q̄ speciales magis ac magis innotuit.

Consideratio Secunda

Status curatorꝝ est de essentiali ac intrinseca ecclesie hierarchia / sicut status platorꝝ. q̄ uis inferior sit / et p̄ sua perfectioe variabilior. Quia ratioe curati simplices / nō equi p̄ prie dicuntur / sicut ep̄ liberiusq; permittuntur cedere vel renunciare curis suis.

Consideratio tertia.

Status curatorꝝ institutus ē ad regimē animarꝝ dirigendaꝝ in finem ultimum / per cōionem sacrae mentorum / et peccatorꝝ remissionē / et promotionē ad virtutes.

Consideratio. iiii.

Status curatorꝝ annexā habet obligationē docendi / et publicādi verbi dei / suis parochianis / saltem q̄dam generali tenore legis euangelice / quo ad credenda / et agenda / p̄m statū sue simplicitatis / sicut maioribꝝ plaris conuenit ex obligatione sciētiae / reddere rōnem p̄ticulariꝝ de ea que in eis est fide / et spe / apud omnes tam q̄ deforis sunt / q̄ intus / fideles se et infideles. Hec enī obligatio sequit ad obligationem priorē / que est de spūali regimē subditorum.

Consideratio quinta.

Status curatorꝝ est status pfectōis nō solū ad q̄rendē / sed etiā exercēde / cū sibi cōpetitā obligatio / q̄ auctoritas / reducēdī aīas ad deū / p̄m bierachicos actus / qui purgare illuminare perficer nominantur.

Consideratio sexta.

Status curatorꝝ superior ē hierarchice ecclie / ad statū simplicitū religiosoꝝ rū / sic diuinꝝ Diony. et Hiero. in p̄cedentis considerationis determinant ratione.

Consideratio Septima.

Status curatorꝝ ecclias parochiales sibi deputatas habet in tali libertate / q̄ nulli alteri sacerdoti fas ē ipse nitis / aut sine eoꝝ licentia p̄dicare in eadē prestatū p̄dicare voluerint ipi / s̄ nec confessioē illic audire / nec sacra missare / salua sp̄ auēte vel rōnabili ordinatione stiprum prelatorꝝ.

Consideratio Octava.

Status curatorꝝ h̄z ius et titulū recipi endi decias et oblationes / et funeraria / aut alia emolumenta loco illorū p̄ sustentatioē sufficiēti status sui. Et h̄ sit tā de iure diuino / q̄ naturali p̄supposito dominio. Determinatio autē huiꝝ vel illꝝ q̄tē / vel cōmutatio in aliā subventionē / h̄ fieri solo iure positivo.

Consideratio nona.

Status curatorꝝ sicut habet de sibi subditis ouibꝝ cogitare in missationes acrōꝝ / vt sc̄ē suscipiantur / sic decet maxime vt q̄libet parochianus se prius ostendat suo curato / generali / vel spēliter in foro p̄scie / q̄ eadem sacra suscipiat. P̄t insup edictu generale vel spēale suis parochianis sup h̄ p̄ curatos ne aliter se in gerant p̄mulgari.

Consideratio x.

Status curatorꝝ securius et iustius eligit q̄tum est de se / et ceteris paribus / p̄ confessione sacramentalis scientia a parochianis. q̄ aliꝝ status / p̄serit q̄ non est superior s̄m institutiōē ecclie hierarchicā / p̄z q̄ mutua et correlativa ē obligatio parochianorꝝ ad curatos vñ viciſſiz magis obligantē.

Lollusiones p̄terea hinc inde possibles fieri / magis ex hoc evitan-

tur. Deniq; remedia spūalia celeriꝝ et p̄sultius in casibꝝ multis exhibent. Potest nihilomin⁹ apud prīilegiatos quandoq; gratio potior inueniri.

Consideratio xi.

Status curatorꝝ sc̄ūs et salubris / nō inculpari vel infamari / p̄ q̄scūq; si in eo q̄nq; sint p̄sonē mīnus idonee ad debitū regimē aīaz. Alioq; nullus eēt statū i ecclia militāte / q̄ culpari n̄ deberet. sic nullus absq; macula q̄rundā de vlo sta- tu vīsus est diu stare.

Consideratio xii.

Status curatorꝝ p̄t sufficiēter re- gere suos pochāos / si polleat bōa caritate et simplici moꝝ honestate

De statibus ecclesiasticis

etiam ubi litteratura magna deesset. Propter ea non leuiter se eis preponere debent alieni, quos inueniantur magis litterati.

Consideratio tertiadecima.

Status curatorum potest cum faciliter studio habere ea et scire que ad parochiam suam regendam sufficiunt, maiora maioribus prudenter remittendo. Hoc autem si agnoscere neglexerint debet apud eos correctio episcopalis maxime vigilare, ut astringantur seuerius, tenorem habere in scriptis eorum quod scire debent in punctis regiminis tam institutiones sindicatales positivas, quam ceteras.

Consideratio decimaquarta.

Status curatorum potest obuentiones ordinatas licenter exigere. Verum tam in tal modo et tempore quod simonia, ea prauitas vel ei suspicio nequaquam incuratur, ut quod propter negationem temporali spirituum interim ministratio non negetur, nec interueniat questuosa mercatio.

Consideratio decimaquinta.

Status curatorum debet cum bona gratia suscipe statum privileiatorum, tandem coadiutorum missos, habentes a superioribus licentiam predicandi, et confessiones audiendi, si non appareat rationabilis causa aliquae tale repellendi, ut pote si dextrae, si collusor, si corruptor, si quantum, si seductor appearat. Aut parochianorum multi inde veniunt in contemptu curatorum. Aut si tunc curat pro seipsum id agere circa parochianos suos quod agendum sic satis potuerit, quod videat pferendum nisi legitima fieret exceptio contra eum.

Consideratio decimasexta.

Status curatorum vix praeterea parochias sine peccato sic premni, quod eorum licentia neque in generali, neque in speciali prius quam, dum alibi profiteri, aut missas vel sermones audire, tempore diuinum fuitque diebus dominicis et festiuis voluerint. Quia in tua si sine caronabili denegat, sufficit excusare frequentem eorum quod alibi profiteretur, in tua non obtentat, sed petita.

De quinque. X. Considerationes quod ponuntur pro statu privileiatorum.

Consideratio prima.

Status privileiatorum ad predicandum, et confessiones audiendum, statutum est post primariam ecclesie institutionem, rationabilem ordinatum ad subleuam eorum quod hierarchicos

in ecclesia statum habent. Prestitum per talerem et tantam in temporalibz ditationem, que secundum attulit multaz occupationes.

Consideratio secunda.

Status privileiatorum dum cum bona caritate in tua sua vti. Non ad quantum, non ad emulatorem, non ad ambitum, non denique in processuale vel spuale curatorium, sed in statu clavis et palae apud parochianos, quatenus honorum debitum, ac sustentationem suis reddat curatis. Alioquin faciunt quod sibi fieri nollent. Meritos repellunt, sed de quibus aliter profiterit et excocationem a canone nonunquam incurrit.

Consideratio Tertia.

Status privileiatorum oim generalium religiosorum, probibet sub pena excommunicationis late sine ne sacramentum eucharisticum ministrent, et matrimonium solennisent.

Consideratio Quarta.

Status privileiatorum, bz, quod in suis locis et publicis predicare possunt, dum platus nec predicant, nec predicatorum instituit. Si militibus sunt in ecclesiis parochialibus de licentia curatorum.

Consideratio quinta.

Status privileiatorum, bz, ut idonei pernotati sufficientem per superiorum suos ad platum diocesanum, valeant in locis suis, confessiones audire diocesanorum, et eos absoluere cum tali praetate, et in casibz talibusque admodum curati parochiales ordinarie fugunt et non ampliori, nisi de speciali gratia plati, maior eis fuerit elargita pratis.

Consideratio vi.

Status privileiatorum, bz, ut quis sacramentum proprie possit plures superad eadem pecta suum effectum sortiri, saltetque ad augmentum gratiae, cum sit sacrum iterabile, et licet meritorie eadem pecta pluribus profiteri, nec sit repugnativa quod adhuc possit ipsi obligari, nihilominus confessi privilegiatis non tenent iusti eadem pecta amplius profiteri, pluresque si suis curatis eadem confessi fuissent quantum est propter efficacie sacri.

Hoc, n. p. Joh. xxii, fuit declaratum, et usus eis habuitur.

Consideratio vii.

Status privileiatorum, bz, ut a confessis sibi non debeant curati noua erroris quere confessionem de eisdem pectis, presertim si secreta sint, nec debet prohibere parochianos cum talia voluerint eis confiteri.

Fas sit curat, immo tutum inquirere a parochianis suis, quod et qualiter a quibus confessiones receperint.

Quibus vitatem intendere sicut parochianus negauerit, vice in statu salutis esse credi posset.

Ipsius in casu, petenti eucaristicie sacramentum rationabilem denegaret, dicendo, nescio si

De modo vivendi fidelium

4

confessus sis ab habente potestatem / et an
in hoc te decipias. vel alterte

Lconsideratio Octava.
Status priuilegiatorum habet. dum spectis publicis absoluunt parochia nos / ut ipi debet facere fidem de ab solutione / et absoluendi parte. si super haec cu ratis parochialibus fuerint reqsiti. sub pena de negandi rationabiliter talibus cum se dicunt absolutos eucharisticie sacramentum.

Lconsideratio Nona.
Status priuilegiatorum habet / ut non debet inducere voto vel promissu alios ad eligendum sepulturam in ecclesiis et locis suis. Ut ad persistendum in iaz ele cera ibidem. Et haec sub pena excommunicationis late sine. Debet pterea reddere quartam parte legatorum / seu funeralium / curato parochiali ipsius defuncti / que pars canonica nominatur

Lconsideratio Decima.
Status priuilegiatorum ad predicandum debet finitatem auditorum formare finitatem / ne coram laicis et subditis de tegat virtutia clericorum atque dominorum. Hoc ei esset non extirpare virtutia. sed nutritre rebelliones / scilicet murmuratiois et temptacionis apud audientes. Fiat insuper predicatione principaliter de pueris nostris religionis in fide spe et caritate cum ceteris virtutibus. Sed et pserit confessiones mulierum et iuuenium / non nisi locis patentibus et publicis audire / nec quieticula in cameris et angulis agere presumant. ab omni specie mala abstinentes se.

De pteris statu si mul.

Lconsideratio prima.
Status utrum curatorum scilicet et priuilegiatorum / inuigilet cognoscere casus referuatos platis. ne seducant et seducant / si transgrediantur limites sue partis quae expediret pauciores casus pserit occultos reseruari. sunt perte illa carnis quam frequentissime commissa viri coitentes / presertim per mulieres et adolescentulos.

Lconsideratio Secunda.
Status utrum studeat alter alterum / onera portare sine contendo et emul latione / de rebus predicatis / vel alijs / ne si in uicem more cornicu se mordeant / consumantur. Ne pterea surgat feda opinio clasticorum apud laicos / et virtutem ministerium ubi dei. Nonne deus quod abunde diues est per omnes. Nonne pacis est deus non divisionis,

Denique quod predictum pharisaica tentatio destituus penitentia quoniam sanctius est dare opam / ut quod profecti inueniantur. Et si iaceat in imis / de pfecto statu glie. At vero predicti quod cilio ecclastico et balsamatio / non habita claudi sub regulis quibuscumque. quoniam necesse sit recurrere sepiissime ad gloriam sapientissimi Augustini tractare ex operibus eius / quod talia dantur in obsequanda animi preparatione / et non solum opibus exhibitiore. Quae animi preparatio per apud oem statu et personam episcopalem religionis si vult inueniri. Finit.

Incepit tractatus eiusdem cancellarii parisieni de modo vivendi omnium fidelium.

Ad nobiles consideratio prima.
Brigula prima quae spectat ad nobiles / scilicet potentes et scabinos. ne pauperes videlicet per potentiam suam oppriment et a subditis suis opprimi permettant. Halos usus in villis suis de struant. Caustas pauperum / viduarum / et orphanorum / libenter audiuntur / et cito iuste iudicant. Minuera pro iudicio faciendo vel festinando / aut retardando / non accipiunt nulla subditis suis extorquent.

Ad milites consideratio secunda.
Brigula ad milites tangitur. Luce. viij. Neminez concutiantis scilicet in persona per potentiam indebita. Nemini calumniam faciatris in rebus quam per militiam facere possit. Et preti esto / te de stipendiis vestris id est redditibus vestris multis temporibus accipiendo vero ad defendendam patriam. iiij. Nachabeo. xv. Accipe gladium sanctum munus tecum. Romanorum. viij. Non sine causa gladii portat.

Ad simplices consideratio tertia.
Brigula simplicium quo ad ecclesias / ut ieiuni ad missam veniant. In missa non loquantur nec circumspiciant. Ante missam orare debent / ut gratiam dei recipiant. In missa memoriam passionis christi habeant. Ante euangelium sancti Iohannis non exeat. Sermones libenter et diligenter audiantur / et referre post missam gratias deo satagant.

Ad episcopos et prelatos.
Brigula episcoporum et prelatorum satis patet ad Thymotheum. viij. Oportet episcopum sine crimine esse sicut dei dispensatorem. Et Matt. xx. Qui maior est vestrum sit vester master. i. Cor. vi. Mortamur vos tecum

De modo vitandi

Est autem officium episcopi malos corrigeret et argueret bonos et pusillanimos pacificare. **D**icitur sic dominus petro in persona cuiuslibet plati ait: **P**asce oves meas. et **T**essalo. v. **F**es corripite in querentes et isolamini pusillanimos. **D**e istis. iiij. ad **T**himo. viii. **P**redica vero in istis optime. importue. oblectra. argue. increpa in omni patiarum doctrina. **E**t **S**al. vi. **S**i poccatus fuerit homo in aliquo delicto recte. **A**d clericos

Egula clericorum est huius doctrinam sanam. vita sanctam. famam odoriferam. **N**eub. v. **S**acerdotes habent hostias per delictis suis offerre. et **A**ug. in regula sua **S**icut vobis cor vnum et alia una in domino. ps. **S**acerdotes tui induantur iusticia. **L**olok. viii. **I**nduite vos sicut electi dei. viscera misericordie et pietatis vestras. **A**d religiosos

Egula religiosorum est vivere in obedientia. castitate. et paupertate. **E**t debet deuote orare et contemplari. et caritate mortificare. propter vitia et occupäsentias. **V**nus Aug. in regula monachorum. In oibz et super oibz amet et honorifice deus. **E**t Hugo de sancto victore de clauistro anime. **S**uma religionis regula in hoc dependet ut plati custodiant subditos suos. subditi platis benigne obediatur. deuoti sine senes. iuuenes vero labiorosi. **S**it honestas in bitu. mediocritas in victu. **S**int in clauistro assidui. et ad iniurias rari. **N**on sint ciuiles sed claustrales. **S**it intenti psalmis non causa. **N**on sit rumor in clauistro. sed dilectio. In capitulo non lites. sed confessio. In choro sit sacra simplicitas. et circa altare reverentie honestas.

Ad diuitias.

Egula diuitiarum ne aliquid iniustizias adquerat. Ne propter diuitias suas pauperes vicinos suos despiciat. Pauperes sustineant. Operariis suis bene et cito persolvant. Adulatores neque adulatrices in mensa recipiant. Diligenter et libenter ad concordiam vicinorum suorum laborent.

Ad pauperes.

Egula pauperum. ut diuitibus liberenter et fideliter seruant. nec diuitiis propter diuitias suas inuident nec propter paupertatem adulatione vel detractione peccant. Nec impatienter sed gratater paupertatem sustineant. nec iniuste diuerti cupiant. nec ecclesiastis propter diuites vitent. Rursum familia suorum vicinorum. nec ab aliis retineant.

Ad virginem.

Egula virginum. Non sint loquaces. sed simplices corde et bitu. Ad virginitatem matris christi cogitant. et ea diligunt. Chorae vident. Interiuenes non sedeant. nec se abeatis palpari possint. Non ament aliquem illicito amore. Adulatores neque adulatrices recipiant nec audiant. Orationes libenter dicant. Sordida verba et in honesta fugiant.

Ad viduas.

Egula viduarum est ut continentia diligant. et in vestibus humiliter se habant et ornatis libenter insistat. Domines suspectos in hospicio suo non recipiant. De consilio proximorum se gubernent et vincant. Sancta Anna et Elizabetha viduas cogitant. Familiam castam habent. Parum per viros currant.

Ad nuptias.

Egula nuptiarum est ubi modo. bonorum superiores. diligere marium regere familiam. diligenter gubernare domum. et seipsum honestam et irreprehensibile ostendere siue exhibere. **A**d mulieres

Egula mulierum est quod non se indecentiter ornatas ostendat. Eures. collum gutturrum et caput regant. Humiliter in ecclesia et vestibus se habeant. nec alias mulieres per superbiam suam iuuent.

Ad maritos et uxores.

Egula virorum ad uxores et econiugio ponit. Ephes. vi. Viri diligere uxores vestras. sicut et Christus dilexit ecclesiam suam. uero autem timeat virum suum. u. Corintheorum. Viri cobibantes fratrem conscientiam. quasi infirmiori va sculo mulierum impertinentes honores.

Ad parentum ad filios.

Egula parentum ad filios. Eph. xi. Et vos patres nolite provocare ad iracundiam filios vestros. sed educate eos in disciplina et correptione. iij. Cor. xiiij. Non debent filii thesaurizare parentibus. sed gentes filii. **F**ilioz ad parentes

Egula filiorum ad gentes est quod patres honorentur et eis in bonis obedient. nece eis sua furentur. Ante eos non videantur. A maledicto ibi oinō se caneat. Cum penitentibus aliqui ad ecclesiam vadant libenter in negotiis gentium suorum. fideliter laborent.

Dominorum ad seruos.

Egula dominoz ad seruos. Eph. vi. Vos domini eadē facite illis remittentes minas. et soluite domino quod iustus

Omniū christifidelium

4

est, et equum suis prestat. sciētes quod vos dñm in celis habetis eccl. vii. Nec ledas seruum tuum in veritate opantem. Seruus sensatus sit tibi dilectus? quia aia tua. non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum.

Regula seruorum ad dominos. Regula seruorum ad dños Colloseū, iii. Serui obedite dñis carnalibus, non ad oculū seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis timores deum, scientes quod a dño accipietis retributio hereditatis. i. Petri. ii. Serui subditi estote in omni timore dñis vestris non tamen bonis tamen. Ad familiam.

Regula ad familiā. Ne fraudē dñis suis in seruēdo, negligendo, faciant. Fideles sint in rebus suis custodiendis. Nihil ab eis auferant occulte, nec alios facere permittant. Nunc malum non faciant, uxori vel filiis dñi sui. De male rendendo caueat. Malos rumores fugiant, vñ in domo malum oriri possit, sed discordias etiam reportare vitent. Nisi cito reuertantur. Tercēde suā in supbia vestiuī, non expendat Ita vivat in humilitate, ut labor eorum sit eis in remissione peccatorum suorum. Ad mercatores,

Regula mercatorum est ut non in die dñica mercenāt. Nec piurent. Ab illico sibi caueat lucro. Nec ad item vendant vel carius propter dilationem. Ut debitu suū p̄missō soluant. Nec scientes mentiantur. Equā staterā habeant: eq̄ pondera, et quam mensuram.

Ad tabernatores. Regula tabernatoꝝ est ne permittat ludere ad tacilos in tabula sua, neq; in tabna sua. Deū blasphemari non permittat. Nec meretrices recipiat de nocte. Nenā mensurā dent omnibus. Vinoꝝ cum aq; ad vendendū non misceat. Nec aliquā pocula vel sercula aliquo modo ad vendendum defraudet.

Ad hospites.

Regula ad hospites ē, quod malos in hospitio suo non permittat, vel scierter recipiat. Nec hospitib; suis furent auenā vel fenū. Nec sustineat quod hospites scierter fornicent in hospicio suo. Justā bonā rōnabilem computationem cum hospitiis suis faciant.

Regula ad senes ē. In eccia libenter faciat. Juuenib; bonū exēplū p̄beant. De maledicēdo siue malefaciēdo ipso-

rep̄hēdat. Turpia vba non habent. Ne claudet malicias corā iuuēnib;. Mulierculas a bono non retrahat. Hec iuuēnes laudet in supbijs suis.

Regula ad oēs ē, ut excoicatos ritet. Non se iebriet paupes, p posses suo sustineat. Sacdotes et religiosos, et ecclias vbiq; honorēt. Et deuote ab eis doctrinā audiāt. Festa bñ custodiāt. Decias rite soluat. Detractionē caueant. Ab adulatōe, a blasphemia, a mendacio, a perjurio, a assidue iuramento, a turpib; verbū, et maxiea lūcū, circūstātes rau diētes ab eis inflāmant. Precepta ecclie te neāt, p̄nias sibi iniūctas diligēter ipleteant. Altalitez ad bonū op̄ invitet, et de malo re p̄bendat. Non libēter elemosinas, quod sicut aq; extinguit ignē ita elemosina extinguit p̄ctū. Missas, p̄mones, et p̄fessiones libēter colat, et freqnt. Ablata restituat, quod non dimittit p̄ctū, nisi restituat ablatū ut dicit Aug. In vespe, i. in fine vite tormenta inferni, et gaudia paradisi cogitent.

Regula oīm ponit Matth. xxxviii. Baptisantes oēs gētes, in nomine p̄ris, et filij, et spūsancti, ut fm illō Joh. i. oēs crederēt p̄ illū. i. Pet. iii. In fine aut oēs vnanimes. In orōne estote cōpatiētes, fraternitatē, amatores, misericordēs, modesti, hūiles, non redentes malū, p malo, neque maledictū p maledicto, sed e contrario bñdicētes tamen. Eccl. xl. Deū timeat, et mādata eius obfua. H est omnis hō tamen. Unū ad Sal. vi. Qui hāc regulā secuti fuerint, p̄ sup illos et misericordia.

Hermos eiusdem doc toris, de tribulationib; ex defectuoso ecclastico, regimie, adhuc ecclie puentur, et de signis earundē, et sīnia, p̄nūciat deceptōne glioſe v̄gis. Varie in cilio Lōstatiēi.

Dominus dabit vobis signū. Ecce v̄go accipiet et pariet filiuī. Isaie. vii. recitatū tamen. Nūc q; ad scđm. Reue. p̄r̄s et dñi restat ostendere quō signū oīpo tētē, et sume clemētie, factū sit signū p̄ traditōis, et ruine. Contradixit enī achaz pete resignū qđ p̄ p̄lham sc̄s. Isaia a dñō sibi erat p̄ceptū. Non petat inquit, et non tentabo dñm. Hoc qđdem addidit, et non tentabo dñm, forma quidē p̄teratis, sed non v̄tūs. Colebat achaz idolum qđ deserere noluit, et id ne dñs

m

exaltaref / et idolum vilipenderef signuȝ petere
recusauit. Et ppter h̄ teste be. Hiero, i glo.
in graue ruina incidit / qz totalit a dñō dre/
lictus fuit. Nez qz ipius achaz tradic/
ctio / signi aduentū lōge pcessit. Considerem⁹
illō qd inſt Simeo et timorat / post signi
ortū pphauerit. Ecce inqt posir est h̄ in rui/
nā multoȝ in isrl / et in signū cui tradiceſ
Ad viginē vo / tuā inq̄t ipius aiam ptransi/
bit gladius Luc. ii. Qd utiq̄ orto signo
herodes ipleuit / qz mox pueri aiam q̄sinit.
Postmodū tradicerūt iudei / tradicerūt
psecutores / tradicerūt heretici / qz aliqui
viginē nō de suba carnis tpm edidisse dog/
matisabāt. Alij filiū non pepisse s̄z repisse
sibilabāt. Alij vo cognita blasphemabant
Alij dei m̄ez audire nō sustinētes / magnū
illud nomē theotocō ip̄issime suggillabāt
Sed cūctas hereses in suis auctoritatib/
bus sola virgo in ruinā detrusit / quādo ar/
changeli signū nūciantis credidit. Sz
pter hos magis cōtradicūt alijs / s. moderni
ecclesiasti / q nedū signo tradicūt / s̄z gladio
virginis aniam crudeliter trāfigūt. Per
viginē noto ecciam / cui typū gerit virgo
Maria / quā trahūt in ruinā p mala exem/
pla. Neḡ enī hereticoȝ arȝ psecutoȝ con/
tradic̄o / tantam eccie intulit ruinā / qn
ipa semp in sobolem cresceret nimiaz / smo
q̄to maiorē tradictionē sustinuit / tanto
plures sue virginitatis defēsores peperit.
Tales pgebant intrepidi in eius adiutori/
um, galeam bonoȝ exemploȝ iponebant
capiti, et accingebat gladiū spūs / qd est ver/
bū dei. Porro si quādoȝ hic videbas cal/
cari in sanguine tamē viuebat / et eo ampli/
crescebat ex dei virtute / dñō de eo loqntē s̄b
noie h̄etusale Ezech. xvi. In die q̄ nata es
inqt / vidi te culcari in sanguine tuo / et dixi
tibi. In sanguine tuo viue / et loqntur de/
te martyz. Sequit̄ et multiplicata es / q̄si
germē agri et grandis effecta es / emūdaui
sanguinem tuū ext scilicet cessante perse/
cutione. Grandis qdem effecta erat multi/
tudine credentū. grandis speciositate vir/
tutum. grandis copiositate templiū. eodez
ppheta subseqnt̄ dicente Dedi inqt coro/
nā decoris in capite tuo / et ornata es auro et
argēto. Decora facta es nimis vehement/
et psecisti in regnū / et egressum est nomē tu/
um in gentes ppter speciem tuaz qz pfecta
eras in decoro meo / quē posuerā super te.
Dagis videtur historia hec qz ppbetia.

de pspertitate ecclie. **Sed** qd. Reue. pa. x
et domini de moderuo tēpe idē ppheta sub/
iūgit audiam⁹. Et habēs inqt fiduciam in
pulcritudine tua. s. in tpaliū abūdantia / et
seculari potētia / fornicate es in noīe meo.
loqū similitudinarie de fornicatione. sic
ml̄er pphēs venale qd nata fēc nō venale dr
fornicari. Sic et̄ dr fornicari fm doctores
pphēs venale pce. pco. vel in ordinato fau/
re. qd gratis erat dandū p virtute. **Sed**
tur. Et post oēs abominationes tuas nō
es recordata diez adolescentie, s. de tēs
pore martyz et sanctoz patrū. sed in cunctis
plateis ad oē caput vie edificasti signa pro/
stitutionis tue. et abominabile fecisti deco/
rem tuum. Tunc sequit̄ punitio et grauis
ruina. Ecce ego inqt dabo te in man⁹ odic/
tium te / et deſtruēt lupanar tuū / et demoli/
en̄ pſtibulū tuū / id est locū in q̄ exercebat
iniusticia et simonia. et denudabūt te vestis
mentis tuis / et auferent vasa glorietue / tre/
linquent te plenā ignominia. Hec dicit do/
minus oipotens Ezech. xvi. **Sed** for/
san aliq blandientes sibi putant hec sic dis/
cta defuturo / q̄ nō fint timenda / aut q̄ ve/
nire debeant de pphinq̄o. Et iō q̄uis non
sit n̄m nosse ppa vel momenta q̄ pater po/
suit in sua p̄tate / tamē ppono ex dicti docto/
rum / et sacra scriptura aliq contradictionis
et ruine signa adducere / ex quibz possimus
pphinq̄atem suspicari vel coniūcere.
Primum signū est rebellionis et inobedi/
tie. Et hoc sum if ex verbis apli. ii. ad Zeph
sala. ii. Et nisi venerit discessio p̄mūt̄
Quod beatus Hiero. xi. q. ad inq̄stionē
algasie exponit de romani imperii desola/
tione / inter quā et ecclie psecutiones preui/
as antiq̄o quaz vna / forsitan erit prima /
tempaliū ablātio / nullum ponit mediuz
Quedam glosa dicit q̄ erit discessio altariū
ecclesiarum ab ipsa romana ecclesia. Da/
gister sup verbo premisso has simul p̄iun/
git. Completa inquit bac accessione ad ro/
manum imperiū et ecclie obedientiam. ad/
erit discessio ab vtroq̄ impio. Accessionez
nouimus fuisse ante huius scismatis orū
postmodum cōpleta videſ fuisse discessio
Et primo ab imperio tempali. Hoc sat̄
evidenter apparuit. quia vix ciuitas baro
aut miles / ante huius gloriose virginis ali/
sumptionem romano imperio obedire cu/
rauit. Et si aliqui videban̄t obedire. h̄ erat
vel in sanguinis pphinq̄ate / vel p̄sidentis

pprii dominii p̄tate. Discessio a romana eccia videſ in eccia cōpleta. Nam si primo vel sc̄do electus in exordio scismatis fuerit p̄tifer vere tūc ab utroq; vel successorib; recessus videſ cōpletus. Nam ad tantā ambiguitatē vniuersalis eccia deuenit. qd iſ ratapud quā p̄tem vera ſedes romana erat niſ forſan de alicui reuelatter. aut Salomonis iudiciū de puerō diuidēdo, et vera et falſa matre. hoc pſuaderet.

Secundum signū
desolationis est inuereſūdia. Et hoc ſumit et illo/qz efficitur morib; peior q̄ fuit ſinagogia cū imminebat ei ruina. Und fīm beātū Hiero, triplex erat peccatū pharifeorum qui et dicebant clericī iudeoz. f. auariſia/quia columbas in templo vendi pmitabant. Solū labijs deū honorabāt. Et tā q̄ ipocrite docebant que non faciebat. Sed nunq; p̄t est ſacrilegiū, ecciaſtica beneficia et ſpūales potestates prece, p̄cio aut inordinato fauore distribuere/q̄ colubas in templo vendi pmittere. An ne mihi minus malū ſit ſolū labijs deū honorare/ablioz p̄ h ad deuotionem iducere/q̄ locuz ministerij/solum ſpe queſtus ſuſcipere/et ceflare ob ſuperbiā a laude dei/et ſilere. De talib; *Eſaie. lvi.* Lanes muti non valētes latrare. Lanes impudētissimi nescientes ſaturitatē. Venient dies ſup vos et. De mihi nunq; minus noxiū videſ eccie ppriam maliciā ipocrifis pallio cooperire/et veſtires ſonans et cymbalū tinniēs/alios per p̄dicatiōis officiū docere/q̄ inuereſunde prauis morib; et cōplis ſubditos ſecum in ruina trahere. Eſtimō enī q̄ nemo boni iudicij atrariū diceret/ſed illud. *Hieremie. iiiij.* Pon complerū pcederet. Justificauit anīmā ſuā auerſatricis israel/id est ſinagogia/cōparatione p̄uaricationis iude. Ibi *Origenes de nobis.* inquit/hec intelligit. Eze chiel. xvi. Dns loquēs eccie. Soror tua ſamaria. i. ſinagogia/dimidiū p̄tōz tuorū non peccauit/ſed vicisti eam ſceleribus tuis. Sequitur ruina. Ergo et tu porta cōfufionem tuā. Et infra. xxiij. Postq; diffuſe deſcripsit maliciā et deſtruptionem ſinagogae. adiecit dicens de eccia. Plus insanuit libidine et fornicationē ſua prebuīt impudenter diuictibus/et magistratibus ad ſe venientibus. induita veſte varia. Et bene inquit induita veſte varia/insaniuit libidi-

ne. id est cupiditate diuictiarū. et concupiſcia deliciarū. Erat namq; futurum ut prelati ecclieſiaꝝ non vererentur ecclieſie primi tue venerandam pudiciciā/precio ac preſcibus/et impījs acribus infamare. Ita ut impletum ſit quod ſequit. Confracte ſunt mamme pubertatis tue. Subiungitūc ruinam repetendo cauſaz ei. Recessit anima mea ab ea ſicut recesserat a ſorore eius. i. ſinagogā/qz ſcelus tuū et fornicationes tue fecerunt hec tibi/loquitur de fornicatione ſuperius expreſſa id est ſimonia.

Certum signū ſu-

mitur ex personarum diſpoſitione. et eſt immoderata inequalitas/qua aliis/et ſepedi gñor eſurit. Alii/et frequenter indignor pre multitudine et magnitudine beneficio rum/ebrius eſt. Nam ſicut in bona armonia requiritur vocū ineq̄litas/poſtiōabilis tñ et moderata. q̄ ſi nimia fuerit tollit melodia. Ita ſcōm p̄hīm ppter ciuium disparitatem/et pſertim indignoz/exaltationem/dignoz et depressionez/obruitur policia. Et ideo dicit q̄ policia in qua ſunt plures medios, eſt diuturnio. Sed non puto q̄ vñ/q̄ fuerit aliquaz gentium policia/ in qua eſſet tanta ſacerdonū diſterētia ut hi quidē eēt maiores p̄ncipib; huius ſeculi licer in doctiores. Alij eiusdē gradū/et ordiſ l; doctiores et ſapiētiores deieſtōres vulgo. Cōmunitas enim talis apud eundm p̄hīm vo- catur oligarchia p̄terea videmus in corpe huano. cui apostolus in pluribus ſuarum epiftolaz paſſib; eccleſiam comparat. q̄ ſi nutrimenti fluunt ad vnum membz/ ita ut enormiter ingroſſet. et alia nimia attenuatōne demacerentur/non poterit diu viuere. Sic in corpe ecclieſi ſi ſuperiores hant ita graues attractione ſubſtātie. q̄ inferiores vix poſſunt p̄ inopia ſe ſuſtinere/ hoc eſt signū iam ppinq̄ruine. Detalibus enī ait dñs Amos. iiij. Vacce pingues in hie- rusalem. qui calūniam faciſtis egenis. et cōfringitiſ pauperes. Ecce dies venient ſup vos. Et inſtra ſepto. Nequi opulentis eſtis in ſion id eſt in ecclieſia.

Quartū signū eſt fa-

ſtus et ſupbia prelatorū/et alioz ecclieſtici corum. Quānis ei ex naturali prudentia et moralī p̄hīa. ſit et theologia ſcedet. q̄ ecclieſtici dñt b̄re vñ poſſunt honesti vniue-

Tractatus

re/ę populares, et plati ę subditi. Ex hoc tamē nō admittitur familie et equorū et ve/ stiū superflua pompa, queraro absq; superbia pōt duci et salua iusticia sustineri, et ple rūq; nō sine iniurijs et delictis gubernari. Nā tantus fastus in dei eccia potissime tē/ pib; istis nō tam paucos mouet ad reuerē/ tiā ę multos ad indignationē, et plures in uitat ad predā q; se reputarē forsan deo sa/ crificiū offerre, si possent quosdam diuites ecclesiasticos spoliare. Tales fastuosos no/ nat dñs Amos. vi. Optimates capita po/ pulorū, ingrediētes pompaticē domū isra/ el. Quib; in signū ruine in eodez capitulo re dicit Esiae. xxvij. Ue corone superbie pedibus cōculabitur. Quod abbas Jo/ achim exponit de magnis platis, qui ppter eoz superbiam percurārū fiant in eccia dei sci/ smata.

Quintū signū sumi
tur ex tirānide p̄sidentiū, q; cū sit violēta du/ rare in eternū nō pōt. Unde p̄petras tirā/ ni ē qrere non bonū publicū subditoz, sed utile, p̄priū. Tales sūt pastores q; nō pascūt gregē dñi / h̄ semetiōp. Quib; dicit re Eze/ chie. xxxiij. Haudēt de male factis eoz q; pecunialiter possunt p̄dēnare. Hec querit q; cōstum deliquerit sed cōstum q; soluere possit. Quib; dñs dicit Dictee. iii. Audi te duces dom⁹ israel. Vos odio hētis bo/ nū / et diligitis malū: q; violēter tollitis pel/ les eoz desup eis. Qui comedērūt carnes populi mei: et pellē eoz desup excoriaue/ rūt. Ido dicit domin⁹ Ezech. xxvij. Ce/ fare eos faciā vt nō vltra pascāt gregē meū liberando eum de ore eoz et non erit eis v/ tra in escam.

Sextū signū est con
turbatio p̄ncipū et commotio populo:uz quam in multis p̄ibus expimur irrecupe/ rabiliter destruere ecclesiam et destruisse. ita vt impleatur illud Hieremie iij. Con/ tritio super contritionem vocata est repen/ te, vastata sunt tabernacula mea. Ezechiel/ vij. Adducam pessimos de gentibus et pos/ sidebunt domos eorum, et quiescere faciāt superbiam potentum, et possidebunt san/ ctuaria eorum. Conturbatio super contur/ bationem veniet, et auditus super audituz Eccl̄a videm⁹ impleta in grecia, in hun/ garia, in inclito oīz bohemie regno, et plus

ribus vicinis regionibus

Septimū signū est
recusatio correctiōissi sorte de principib; ecclesie intelligat. Qd̄ scriptū est Zacharie vij. Noluerūt attēdere et cor suū posuerūt adamātem ne audiret verba que misit do/ minus in spū suo p̄ manus prophetarum suorū, et Esiae. xxr. filij mendaces nolne runt audire verbum dei, qui dicunt. Nolis te inspicere nob̄ que recta sunt. Loquim̄ n̄ nobis placentia; quia nolunt intellige/ re vt bene agant. De quibus Amos. vij. Odio habuerunt in porta corripientem; et loquentē pfecte abominati sunt. Tales salutaria monita et sacraz scripturam repus/ tant fabulas, et in ea meditātes iudicant fa/ sticos. Contra quorū ecclesiā dominus Osee. iiiij. Quia tu scientiā repulisti, repel/ lā, te ne sacerdotio fungoris mibi. Et obli/ ta es legis dei tui, obliuiscar et ego filiorū/ tuor, et fm multitudinē eoz sic peccauerūt mibi gloriā eoz in ignominiā cōmutas/ bo. Et erit sicut populus sic sacerdos. Et Ezech. vij. Let p̄bit a sacerdote, et consili/ um a senioribus.

Octauū signū ē no/
uitas opinionū. Ex hoc enim surgunt heres/ ses, scismata orta defendunt, et defensa ra/ dicant, radicata vt expimur fidem et ecclē/ am destruunt. Moderno enim tempore, quisq; interptari et trahere non vereatur sa/ cram scripturā, iura, sanctorūq; patrum in/ stituta, ad libitū sue voluntatis, put amor/ odium, inuidia, spes p̄motionis, aut vin/ dicta, eum inclinat. Aliqui eorum leuiter/ nimis alios hereticos dicunt, quos tamen nondū hereticare nouerūt. Alij verecūdia/ ducti qnq; forsan errores defendūt, ne leui/ opinione vulgi videantur inquinati. Di in/ uicem vt ait aplūs languēt circa cōstiones/ et pugnas verboz, ex qbus oriuntur inuidie/ p̄tentiones blasphemie, suspitiones male/ i. Thimo. vi. Et. ii. Thimo. iij. Erat in/ quī tps̄cū sanam doctrinā nō suscipit, et ad sua desideria coaceruabūt sibi magros/ pruriētes aurib;. Et a vītate quidē audiū auertēt, et ad fabulas dūrēt. Fabule et n̄ sane doctrine qdē sunt, q; in p̄suasib; libus hūane sapiētie verb/ vel in sublūmitate ser/ monū, aut fm zelū, et p̄tentione, aut inanē gloriā, non in reuelatione spūssanci, et fm

Declaratiois defectuū ecclie.

5

traditionē hoīm ɔsistūt. A q̄bō q̄tuor nos
cautus reddit ut nō circūferamini inq̄t oī
vento doctrine/t neq̄cia hoīm/in astutia/t
circūuentiōe error̄. Preter hec sunt alia
signa,vic̄z recessus iusticie. Hec fuit cā de/
structionis romanoy/pur deducit Auḡ.
libro de ciuitate dei. Destructio studiorūz
quā comitas penuria sapientiū, t hāc seq̄baſ
destructio grecoy. Prelatio pueroy ac iſḡ/
ratiū ac prauorū. Et hec erit destructio lati/
norū. Plura alia sunt scripta in prophetis
de deiectione sacerdotalis honoris. Ex q̄/
bus t pdictis sapiēs pōt cōcludere ruinaz
tempaliū ecclesie de p̄inquo iminere. Et
forsan intra illud Eſaie. xxx. Subito dūz
nō sperat̄ veniet cōtritio. Quia puerbior̄
i.scribiſ. Delpexit̄ oē cōciliū metū. t oēs
increpationes meas neglexistis. Ego autē
in interitu v̄rō ridebo/cū irruerit sup̄ vos
repētina calamitas:qñ veniet super vos tri/
bulatio t angustia. Nec debem̄ reputare
hoc impossibile;qr nr̄is r̄epib̄ vidim̄ ali/
qua/que nup̄ erat incredibilia. Et timēdū
est maiora eē in posteriōrib̄. Immo verili
mile puto q̄ a multis annis nō fuerūt tot
maluoli/tanti corderebelles t animo ac/
cēsi/cōtra ecciam sicut his diebus. Videſ
enī q̄ dñs couerit̄ cor eoꝝ vi odiret̄ popu/
lū eius, t dolos faceret̄ in fuos eius. scilicet
in sacerdotes p̄s. ciiij. Quos in longū con/
pescere neq̄s valebim̄. nisi signis v̄tutuz
manifestis ad beniuolētiā eos inclinaueri
mus. Nec multū p̄derit̄ vel forsan ad mo/
dicū durabit̄ vñio/nisi cessēt̄ p̄missa signa.
que etiā fuerūt̄ cā scismatis, t seq̄t̄ notabi/
lis t magna mor̄ reformatio. Ad h̄ enī
Re. pa. t dñi. de oipotēs/miro quodā mō
cūcīs p̄us inestimabili/vos diuersos q̄n
t aduersos/tāra multitudine in vñū cōgre/
gauit. Ad vos tot̄ mūdus tanq̄ ad signū
ducens naufragātes ad portum/respicit.
Hoc ip̄a eccia inenarrabilib̄ lachrymis et
gemib̄/a qlibet vestrū qrēdo req̄rit̄ Job
xxv. Quis mihi tribuat̄ vt sim sicut sui in
diebus adolescētie mee. qñ oipotēs erat me
cū. Tunc enī oipotēs erat secū. qr̄ i. p̄scis
p̄ibus nullū apparuit̄ contradicōis signū

Prestolaſ etiā dies adolescētie sue. vt
morib̄ t doctrinis sanctoy patrū decorata
posse/ vt ait b̄tūs Auḡ. in sermone sup̄ cā/
tica/exēplo virginis credēdo verbū diuinū
cōcipere/t predicādo parere.rebelles quo/
g t contradicētes/vigoreſue adolescētie i

ruinā detrudere. Hoc significauit̄ virga aa/
ron. quādō domin⁹ precepit. Dōysī Au/
meri. cvij. Defēr̄ inq̄t̄ virgam aaron in ta/
bernaculū. t seruetur in signū rebellium
filiōrū israel. Virga aaron florida/t fructi
fera q̄uis nō sarculo culta nec humefacta.
virginē concipientē t parientē q̄uis virū
non cognoscēt̄ signat. que posita erat in
signū rebelliū.i.contradicēt̄ / t ruinam
Et hoc p̄phera nūc iauit̄ domui dauid. vbi
thema. Nunq̄d p̄az vobis est molestos eē
hoib̄. i. cōtradicētes. qr̄ molesti estis et
deo meo: ppter hoc dabit̄ dominus ip̄se vo/
bis signum. Finit.

Sequitur declaratio compendiosa defectuum virorū ecclieſiasticorum.

Hoste d̄r mibi/ eccia fūdata ē
sup̄ firmā petrā/ flauerit vēti
iundauet̄ flumia. n̄ est passa
ruinā. quō tu dicis reformatiōne indigeret. Aut dic in qui
bus. Sed si in nullis eius p̄tibus ethero/
genijs id est in eius statib̄/vel in nullis p̄/
tibus materialib̄/sive fluentib̄ id est sin/
gularib̄ suppositis hodie correctione t e/
mendatione ecclesia indigeret/queso vbi sūt
tūc precedentium patrū/sancte t rōnabi/
les cōstitutiōes/innūtere/in eorū cōſilijs/ v̄l
eplis papalib̄ tradite: quaz obſeruantia
nūc obliita nedū expeditiūt olim/sed t magis
mō fidelib̄ saluberrima ēēt t optima. Et

vt de pluribus raseaz t grādiorib̄.
i. Priorbi cō p̄s bon⁹/ zpbat̄ ope
t doctriā/eligat̄ n̄ puer/ n̄ bō carnal/spūa/
liū ignar̄ us. ii. Ubi est. q̄ clerici in
duabo ciuitatib̄/t ecclēsīs/ p̄bendas vel p/
lationes nō hēant. iii. Ubi q̄ p̄sepultu/
ra/cōfessione/ordinatione/p̄motione/ nul/
lo p̄tectu v̄bicunq̄ aliqd exigat̄ aut detur
iv. Q̄ null⁹ p̄ncipū laicoꝝ capellanū
hēat n̄li ab episcopo datum in casu ab epi/
scopo deponendum vel corrīendum.

v. Q̄ nullus episcopus aut sacer/
dos muneribus p̄cibus ac fauoribus per/
sonarum acceptiōibus p̄moueat̄ur.

vi. Ubi est/q̄ episcopi extra dioceſiz
non morentur. vii. Q̄ non plures
q̄s sufficiant̄ ordinentur viii. Q̄ epis/
copi t sacerdotes/spectaculis t ludis non
intersint/nec delectentur. ix. Q̄ sa/
cerdotes nihil fenoris, aut rusticī ministe/
rii.